

Streszczenie rozprawy doktorskiej pt.

„Rola prawa bankowego prywatnego w regulacji działalności bankowej - analiza na podstawie wybranych konstrukcji umownych”

Głównym celem badawczym pracy jest przedstawienie i omówienie roli prawa bankowego prywatnego w regulacji sektora bankowego. W ocenie Autora pracy podstawowym docelowym wyzwaniem w tym kontekście jest takie ukształtowanie relacji pomiędzy bankiem a podmiotami korzystającymi z jego usług, aby możliwe było zrealizowanie koncepcji o swoistym sprzężeniu zwrotnym, zakładającym, że bezpieczeństwo klientów zależy od stabilności banku, ale także kondycja banku zależy od jakości obsługi i satysfakcji jego klientów. W konsekwencji model postępowania (wzorzec staranności) banku profesjonalisty na gruncie usług finansowych musi stanowić istotne uzupełnienie podejścia publicznoprawnego, współtworząc tym samym system stabilności finansowej. W efekcie przedmiotem analiz powinna być nie tylko skala aktywności gospodarczej banku i jej dopasowanie do cyklu koniunkturalnego oraz kapitałów banku, ale także jakość oferowanych usług, w dużej mierze rozumiana jako równoważne rozłożenie praw i obowiązków stron umowy.

Biorąc pod uwagę strukturę pracy zasadniczo można ją podzielić na dwie główne części. Pierwsza z nich (Rozdziały I-II) stanowi omówienie zagadnień teoretycznych problemu regulacji działalności bankowej, z uwzględnieniem ich konsekwencji dla systemu prawa bankowego. Druga natomiast (Rozdziały III-IV) jest analizą konkretnych rozwiązań prawnych w obszarze wybranych konstrukcji umownych (umowa kredytu hipotecznego powiązanego z kursem waluty obcej oraz umowa opcji walutowej) i orzecznictwa sądowego powstałego na gruncie zaistniałych sporów („kredyty frankowe”, „toksyczne opcje”). Pracę kończy Rozdział V poświęcony omówieniu głównych wniosków.

W ocenie Autora pracy uzupełnieniem systemowego spojrzenia na działanie sektora bankowego powinno być wypracowanie właściwego modelu stosunków umownych banku z klientem. Zgodnie z przyjętym w pracy założeniem normy prawa bankowego prywatnego powinny wyznaczać uczciwe „reguły gry” wskazując jak kształtować stosunki umowne, a także jak rozstrzygać konflikty interesów w zgodzie z przyjętymi zasadami (wartościami). To właśnie ten element stosunków umownych klienta z bankiem w postaci możliwości i celowości konstruowania szczegółowych zasad prawa bankowego prywatnego, odnoszących się bezpośrednio do relacji banku z klientem, zwłaszcza w przypadku zaistnienia wyjątkowych okoliczności dotyczących pozycji kontrahenta banku (np. status konsumenta, deficyt

informacyjny, konflikt interesów), stanowi główny element pracy. Warto bliżej pochylić się nad tą kwestią w szczególności aby wypracowane wnioski miały swoje oddziaływanie również na przyszłość, prewencyjnie zapobiegając kumulacji negatywnych praktyk w sferze umownej, stanowiąc tym samym niejako prywatnoprawny rdzeń ochrony klienta usług finansowych, a przez to także element systemu stabilności finansowej.